

อาหารของพระเยซู

ยอห์น ๔.๓๑-๓๘

คำนำ

อาหารกับมนุษย์เป็นของคู่กัน และอาหารโปรดของแต่ละคนก็ต่างกันออกไป บางคนชอบอาหารจืด

บางคนชอบอาหารเผ็ด บางคนชอบอาหารฝรั่ง หรือจีน หรืออาหารป่า แล้วแต่พื้นเพของคนนั้นเป็นอาหารฝ่ายร่างกาย แต่ในพระคัมภีร์ตอนนี้ได้กล่าวถึงอาหารทางด้านจิตใจและจิตวิญญาณ ให้ชื่อว่า “อาหารของพระเยซู” (คือ การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า)

อาหารของพระเยซู (ยอห์น. ๔.๓๔)

๑) น้ำพระทัยของพระเจ้า จำได้ไหมก่อนหน้านี พระเยซูทรงสนทนากับหญิงสะมาเรียที่บ่อน้ำของยาโคบ ในตอนเที่ยงขณะที่พวกสาวกพากันเข้าไปในเมืองเพื่อซื้อหาอาหาร เมื่อกลับมาที่จะถวายอาหารแด่พระองค์ แต่พระเยซูกลับตรัสว่า “อาหารของเราคือ การกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา”

“น้ำพระทัย” (will) มาจากภาษากรีกว่า “เทเลมา” (thelema) หมายถึงใจของพระเจ้า หรือคำสั่งเฉพาะเจาะจงของพระองค์ ในพระคัมภีร์ใหม่มีคำนี้ปรากฏอยู่ราว ๖๐ ครั้ง

๒) น้ำพระทัยคืออะไร? เมื่ออ่านในพระธรรมยอห์น ๔.๑-๔๒ ก็จะพบเรื่องราวแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า ๓ ประการ คือ

การเป็นพยานเรื่องข่าวประเสริฐ – พระเยซูทรงพูดคุยกับหญิงชาวสะมาเรีย ที่บ่อน้ำของยาโคบ ตอนเที่ยงวัน แม้ว่าจะเดินทางเหน็ดเหนื่อย (ข้อ ๖) แต่พระองค์ก็ทรงยินดีที่จะบอกเรื่องของพระเจ้าให้เธอฟัง

ริบเร่งในการเก็บเกี่ยวดวงวิญญาณเข้าสู่ศูนย์กลางของพระเจ้า พระเยซูอธิบายว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่” (มัทธิว. ๖.๑๐) ความคิดของสาวกต่างจากความคิดของพระเยซู พวกเขาบอกว่าอีกสี่เดือนจะถึงเวลาเกี่ยวเก็บ (ฝ่ายวิญญาณ) แต่พระเยซูตรัสว่า “ข้าวเหลืองอร่ามแล้ว” ดวงวิญญาณของมนุษย์สุกพร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยวเข้าสู่ศูนย์กลางของพระเจ้า ขึ้นคอยนานกว่านี้ข้าวจะแก่ รวงจะหักและจะหล่นเสียไป

การนำคนมาถึงความรอด (ข้อ ๒๔-๒๕) ในทัศนะของพระเยซูคริสต์ วิญญาณของมนุษย์หนึ่งดวง มีค่ามากกว่าอะไรทั้งสิ้น เพียงคนเดียวกลับใจจากบาปและรับชีวิตนิรันดร์ ที่สวรรค์จะมีเสียงเพลงร้องสรรเสริญพระเจ้าดังกระหึ่ม ทำให้สำเร็จ พระเยซูตรัสว่า “อาหารของเราคือการกระทำตามพระทัยพระองค์ ผู้ทรงใช้เรามา และทำให้งานของพระองค์สำเร็จ” (ข้อ ๓๔)

เรื่องตัวอย่าง : ทหารเกณฑ์จะต้องเรียนรู้ที่จะเห็นคุณค่าของอาหารที่รับประทาน หากว่าทำหกริยาราคที่โตะหรือพื้น นายทหารจะสั่งให้ยกข้าวแต่ละเม็ดและยกขึ้นใส่บา ให้ทำท่าเหมือนแบกข้าวสักหนึ่งกระสอบ แล้วเดินแบกไปที่แม่น้ำ เวลาโยนจะต้องทำเสียงร้องด้วยว่า “ตุ้ม”

บทเรียนจากเรื่องนี้ก็คือ ข้าวแต่ละเม็ดมีประโยชน์และคุณค่ามาก ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณของมนุษย์แต่ละคนมีค่าอันมหาศาล พระเจ้าปรารถนาทุกคนพบกับความรอดและชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ และไม่อยากเห็นสักคนเดียวต้องพินาศในบึงไฟนรก

ถึงเวลาเก็บเกี่ยวดวงวิญญาณแล้ว (ข้อ ๓๕)

พระเยซูตรัสว่า “เงยหน้าขึ้นดูนาเถิด” เป็นไปได้ว่าพวกสาวกอาจจะชอบก้มหน้า แน่นนอน คนที่ก้มหน้าจะมองเห็นแต่ตัวเองเท่านั้น เห็นปัญหา ปมด้อย ข้อจำกัด ความต้องการ (ค้นหา) ของตนเอง แต่บางคนก็เงยหน้าขึ้นเหมือนกัน แต่ไม่ได้มองดูทุ่งนาจิตวิญญาณ กลับไปมองหาเงิน อาชีพ ลู่ทางการทำมาหากินและร่ำรวย มองดูดัชนีในตลาดหุ้น มองหาช่องทางที่จะก้าวขึ้นมีอำนาจวาสนาในทางการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ พวกเขามองเห็นแนวทางที่จะประสบความสำเร็จในโลกนี้ นี่เป็นเหตุทำให้คริสเตียนหลายคนพลาดไปจากน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างน่าเสียดาย

ปัจจุบันนี้เป็นโอกาสที่พวกเราคริสเตียนจะริบเร่งในการประกาศเป็นพยาน และนำวิญญาณเข้ามาสู่ยู้งฉางของพระเจ้า เนื่องจากความสับสนของสังคม ผู้คนรู้สึกสับสน วุ่นวายใจด้วยการเมืองที่ไม่แน่นอน ภัยสงคราม ภัยธรรมชาติเช่นพายุพัด น้ำท่วม แผ่นดินไหว คลื่นยักษ์สึนามิ เศรษฐกิจแกว่งตัว ผู้คนหมดหวังและเสาะหาที่พึ่งทางด้านจิตใจ เวลานี้เป็นโอกาสทอง เราจะเสนอต่อสังคมว่า พระเยซูคริสต์สามารถช่วยให้รอดได้

บำเหน็จและความชื่นชมยินดี (ข้อ ๓๖)

ทำไมคริสเตียนไม่ประกาศและเป็นพยาน

๑) พวกแรกคิดว่า “ธุระไม่ใช่” ข้ออ้างที่มักจะได้ยินอยู่เสมอคือ ผม/ดิฉันพูดไม่เก่ง ไม่มีความรู้ในพระคัมภีร์มากนัก ไม่มีเวลาพอ งานยุ่งมาก ขอให้สุขสบายกว่านี้ก่อน ขอให้อาจารย์ ศิษยาภิบาล ผู้นำ

ที่โบสถ์ทำจะดีกว่า แต่ข้ออ้างที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจคือ รู้สึกอายน ไม่กลัวพูดเรื่องของพระเจ้า หรือชีวิตของตนเองไม่เป็นแบบอย่างที่ดีพอ

๒) **พวกที่สอง** “มองไม่เห็นคนบาปที่ตกนรกทุกวัน” ตรงกันข้ามกับคริสเตียนที่มีใจรักพระเจ้า เพียรเฟ้ออธิษฐาน ก็จะชอบเป็นพยานนำคนมาถึงความรอด เขาตระหนักถึงคำสั่งของพระเยซูที่ว่า “จงออกไปประกาศข่าวประเสริฐ นำคนมาถึงแผ่นดินของพระเจ้า” (มัทธิว. ๒๘.๑๕-๒๐)

๓) **พวกที่สาม** เป็นคริสเตียนที่ไม่เกรงต่อคำตำหนิ และไม่สนใจบำเหน็จรางวัลจากพระเจ้า อาจารย์เปาโลเป็นคนที่สนใจต่อหน้าพระทัยของพระเจ้าอย่างจริงจัง ท่านไม่ต้องการเป็นคริสเตียนเพียงเพื่อจะรอดพ้นนรกและไปสวรรค์ ทว่าได้รับคำตำหนิหรือคำแสบสาปจากพระเจ้า แต่ท่านต้องการรับพระพร ดังนั้นจึงบอกอย่างชัดเจนว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศ วิบัติที่จะเกิดแก่ข้าพเจ้า” (๑ โครินธ์. ๙.๑๖)

คริสเตียนที่รัก ท่านเป็นพวกเดียวกับเปาโลใช่ไหม? ขอบพระคุณพระเจ้า

ผลที่จะได้รับ (ข้อ ๓๖)

จากการศึกษาอย่างละเอียดพบว่า ทุกอย่างย่อมมีผลตอบแทนทั้งสิ้น พระเจ้าไม่เคยกินแรงใคร หรือใช้ใครโดยไม่จ่ายค่าตอบแทน ฉะนั้น คริสเตียนอย่าคิดว่าพระองค์จะใช้เราแบบฟรี ๆ สิ่งที่เราจะได้รับตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเจ้าไม่เคยเป็นหนี้ใคร ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูบอกว่า “พระเจ้าไม่เคยลืมการงานที่เราได้กระทำเพื่อพระนามของพระองค์” (ฮีบรู. ๖.๑๐)

๑) **ทุกคนจะได้รับค่าจ้าง** หมายถึงบำเหน็จรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า (ขอเข้าใจว่า บำเหน็จต่างจากความรอด ความรอดเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงให้เปล่า ๆ แต่บำเหน็จเป็นสิ่งที่คริสเตียนจะต้องกระทำเอาจึงจะได้ ดังนั้น ทุกคนที่เชื่อพระเยซูได้รับความรอด แต่มีบางคนที่ได้รับบำเหน็จรางวัล ที่เราเรียกว่ามงกุฏนั้นแหละ)

พระคัมภีร์บอกว่า “เขาได้สำสมพิชผลไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์” (ข้อ ๓๖)

๒) **ความชื่นชมยินดี** “เพื่อทั้งคนหวานและคนเกี่ยวและคนเกี่ยวจะได้รับความชื่นชมยินดีด้วยกัน” (ข้อ ๓๖) สิ่งที่อาจารย์ย่อหน้ากล่าวถึงนี้ หมายถึงความสุขและพระพรซึ่งมาจากพระเจ้า

ถ้าท่านอยากจะรู้ว่าการประกาศข่าวประเสริฐ การนำคนให้พ้นจากความผิดบาปและบึงไฟนรกมาถึงความรอดและชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์นั้นมีความสุขความชื่นชมยินดีมากสักแค่ไหน ก็ลองนำคนหนึ่งรับเชื่อพระเยซูคริสต์ดูสิครับ

สรุป

อาหารของพระเยซูคือ การกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา แต่อาหารของพวกเราล่ะคืออะไร?

บัดนี้ เราทั้งหลายทราบแล้วใช่ไหมว่า อะไรคือน้ำพระทัยของพระเจ้า จงปฏิบัติตามนั้นเถิด ขอให้ระลึกเสมอว่า อะไรก็ตามที่เราทำเพื่อพระนามของพระเยซู พระองค์จะทรงตอบแทนให้ อย่างคุ้มค่า อามีน.